

[Undervisningsministeren.]

hvis et seminarium efter nøje prøvelse erklærer en lærerstuderende for afgjort uskikket til lærergerningen, så vil den pågældende ikke kunne optages på et andet seminarium. Ellers bliver hele vurderingen af egnethed jo uden betydning.

Så meget om de almindelige regler, som hr. Kaj Rasmussen bad mig oplyse om.

Jeg kan føje til, at i den gældende lov findes der ingen bestemmelser om egentlig bortvisning, der ikke må forveksles med udskillelse af uskikkede elever. Regler om bortvisning er derimod omtalt både i reglerne for lærerråd og for elevråd, ligesom der findes bestemmelser om bortvisning i den lov, vi vedtog i fjor.

Kaj Rasmussen: Ja, jeg vil gerne takke undervisningsministeren for redegørelsen vedrørende hele den udskillellesproces, som finder sted, men jeg vil alligevel gerne stille det tillægsspørgsmål til undervisningsministeren, om ministeren ikke kunne tænke sig at give folketinget en orientering om den aktuelle sag fra Gjedved statsseminarium.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jo, jeg kan godt give nogle oplysninger også om den aktuelle sag, der altså drejer sig om udskillelse, ikke om bortvisning — jeg siger det kun, for at det kan være helt klart.

Den aktuelle sag drejer sig om en lærerstuderende på den 4-årige linje. Den pågældende blev i juni måned 1966 med ét års forsinkelse oprykket i 2. klasse uden forbehold. Det vil altså sige, at eleven på tilfredsstillende måde havde gennemgået 1. klasse. Endnu i slutningen af august 1966 blev den pågældende elev, som søgte om statsgaranteret studielån, af seminariet betegnet som studieegnet. Under et lejrskoleophold få uger efter, i slutningen af september 1966, blev den pågældende elev imidlertid af lærerne anmodet om at bede om at blive sendt hjem, da man ikke var tilfreds med hans arbejdsindsats og hans opførsel. Den pågældende elev rejste hjem; hans kammerater på lejrskolen, der også overtrådte lejrskolens reglement — også efter at førnævnte lærerstuderende havde måttet forlade lejrskolen — sendtes hjem en dag

tidligere end oprindeligt planlagt. Efter lejrskolens afslutning besluttede seminariet at udskille eleven som afgjort uskikket til lærergerningen.

Når ministeriet i denne sag har måttet meddele seminariet, at dets afgørelse ikke kan opretholdes, er det ikke for at anfægte lærerrådets suveræne skøn i disse udskillelssager. Men da seminariet ganske kort tid forinden gennem elevens oprykning i 2. klasse har erklæret sig tilfreds med elevens indsats i 1. klasse, da seminariet som grundlag for sin beslutning om udskillelse så kort tid efter, at undervisningsåret var begyndt, har henvist til forsømmelighed forud for beslutningen om oprykningen i 2. klasse og til blot enkelte tilfælde af forsømmelighed efter dette tidspunkt, tilfælde, som til dels også har omfattet andre af de studerende, og endelig da seminariet — og dette sidste må da være meget væsentligt — udtaler, at man ikke vil modsætte sig, at et andet seminarium optager den pågældende, ja, så finder vi i ministeriet, at der er en sådan uoverensstemmelse mellem den afgjorte uskikkethed, loven taler om, og grundlaget for lærerrådets beslutning i dette tilfælde, at den ikke lader sig opretholde, hvis lovens ord og ånd skal følges.

Ministeriet har derfor i går meddelt Gjedved statsseminarium, at ministeriet fortsat ikke kan godkende den foretagne udskillelse af den pågældende elev. Og så kan vi jo i øvrigt glæde os over, at den nye lov, som vi sammen arbejdede for i fjor, og som skal træde i kraft i 1969, ikke kender til nogen udskillellesordning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til ministeren for familiens anliggender:

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at løse problemerne omkring børneforsorgens ventetidshjem, der for øjeblikket belægges af åndssvageforsorgen?“

Hanne Reintoft: Børneforsorgen har 8 institutioner, nogle af høj, andre af tvivlsom bygningsmæssig kvalitet, som man har måttet bruge udelukkende til anbringelse af børn inddraget under åndssvageforsorg,